

Hensyn til deres Fordringers Størrelse, skal foregaa paa samme Maade som foreslaaet med Hensyn til Valget af Kurator.

Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, hvis Erklæring Justitsministeriet har indsendt i Anledning af det ovennævnte Andragende, har udtalt, at, ihvorvel de om Kuratorvalget gjældende Bestemmelser efter de ved bemeldte Ret indbundne Erfaringer hidtil ikke have givet Anledning til de i det ovennævnte Andragende fremhævede Misligheder — saa maa det dog paa den anden Side indrømmes, at disse Bestemmelser kunne give Anledning til Misligheder. Retten har derfor ogsaa ment, at der kunde være Grund til at forandre disse Bestemmelser i den i Andragendet antydede Retning, saa at der altsaa baade ved Valg af Kurator og af Kreditorudvalg fordres en Flersidighed af Stemmer, der baade efter Tal og Vægt svarer til over Halvdelen af de mødende Fordringshaveres Krav, idet denne Forandring i de gjældende Bestemmelser heller ikke efter Retiens Formening vil fremfalde nogen særlig praktisk Vanstuelighed, da nemlig Skifteretten, naar en Fordrings Størrelse modsiges, vil kunne træffe en Afgjørelse efter de foreliggende Oplysninger, navnlig den af Fallenten indleverede Fortegnelse over Kreditorerne og Fallentens egen Erklæring. Den nævnte Ret har derhos anset det for naturligt, at der, naar Ingen faar det fornødne Flertal ved første Afstemning, foretages et nyt Valg, hvorimod Retten ikke har fundet, at der var nogen Grund til at bestemme, at dette nye Valg skulde være bundet. Endelig har Retten ogsaa været enig i, at saafremt heller ikke dette andet Valg skulde lede til noget Resultat, maa Valget ske ved Skifteretten. Men ligesom Sø- og Handelsretten har forment, at Skifteretten ikke ved dette Valg bør være bunden til de Mand, der have været paa Valg, saaledes har Retten ogsaa bestemt erklæret sig imod Forslaget om, at Skifteretten ikke skulde kunne forkaste det fste Valg af Kurator, da herved de udenlandske og uanmeldte Kreditors Interesser kunde tilfidesættes og Veien let aabnes for nye Misligheder.

Medens Justitsministeriet nu ogsaa efter hvad der af Bestyrelsen for den almindelige Sagsforening var oplyst om de Misligheder, hvortil de nugjældende Bestemmelser om Valget af Kurator i Konkursboer have givet Anledning, maatte finde, at der var al Opfordring til at søge en saadan Forandring udvirket, hvorved deslige Misligheder for Fremtiden kunde forebygges, var Ministeriet derimod i Tvivl, om det, som af Bestyrelsen foreslaaet, var muligt at bestemme, at der ved dette Valg tillige skulde tages Hensyn til Fordringernes Størrelse. Naar det nemlig ifølge Konkursloven

ved denne saavelsom ved de øvrige i Voets første Stiftesamling stedfindende Afstemninger i Modsetning til den ellers almindelig gjældende Regel er bestemt, at et saadant Hensyn til Fordringernes Størrelse ikke skal tages, da har dette selvfølgelig været begrundet i, at man enten har anset det for umuligt eller i alt Fald for at være forbundet med altfor meget Besvær for Skifteretten allerede paa dette Punkt af Stiftesbehandlingen at foretage en saadan eventuel Ansættelse af Fordringernes Beløb som Lovens § 61 fastsætter, idet der i Mangel heraf ikke ret vel kunde være Tale om at tage et saadant Hensyn til Fordringernes Størrelse. Da Sø- og Handelsretten, som ovenfor anført, imidlertid har erklæret, at en saadan eventuel Ansættelse ikke vil være forbunden med nogen særlig praktisk Vanstuelighed, tager Justitsministeriet ikke i Betænkning at foreslaa, at der ved Valget af Kurator forholdes saaledes som af denne Ret foreslaaet, idet Ministeriet ganske har kunnet slutte sig til det af Retten i saa Henseende anførte. Ministeriet har ligesledes i Sø- og Handelsrettens Betænkning fundet Bekræftelse for sin Mening om, at der hverken i og for sig eller som Følge af den paatænkte forandrede Valgmaade foreligger tilstrækkelig Grund til at foretage nogen Ændring i Henseende til Skifterettens Ret til at forkaste Valget af Kurator.

Derimod har Ministeriet ikke kunnet finde, at der er tilstrækkelig Tvivl til at foretage nogen Forandring i Konkurslovens Bestemmelser om Valget af Kreditorudvalg, der jo ogsaa nu, som ovenfor bemærket, foretages efter andre Regler end de for Kuratorvalget gjældende. Justitsministeriet skjønner nemlig ikke rettere end at det af Hensyn til, at en eventuel Ansættelse af Fordringernes Beløb paa dette Punkt af Stiftesbehandlingen altid vil være forbunden med noget Besvær og i ethvert Fald vil være mindre paalidelig, fremdeles bør være Hovedreglen ved de i Voets første Stiftesamling foretagne Afstemninger, at alle Stemmer gjældelige, hvilken Regel derfor kun bør fraviges, hvor særlige Omstændigheder tale derfor; men det er hverken Justitsministeriet bekendt eller af Bestyrelsen i dens Andragende paaberaabt, at de nugjældende Bestemmelser om Valget af Kreditorudvalg nogensinde skulde have givet Anledning til Misligheder, og af samme Grund har Ministeriet heller ikke fundet sig foranlediget til at foreslaa nogen Forandring i de oven citerede Bestemmelser i Konkurslovens § 66 1ste Stykke, § 67 og § 70.

Idet Ministeriet saaledes har troet at burde indskrænke sig til at foreslaa en Forandring i Konkurslovens Bestemmelser om Valget af Kurator, skal man kun endnu bemærke, at man for at bevare Kontinuiteten i Konkursloven har anset det for rettest at lade de tilsigtede Forandringer fremtræde gennem en forandret Affattelse af den paagjældende § i Loven.